

Ispita creștinilor cu adevărat ortodocși

În cartea numită *Pateric*, a Părinților pustiei, este scris că au întrebat unii pe marele Avă Ishirion: „Ce am lucrat noi?”, la care el a răspuns: „Noi am lucrat poruncile lui Dumnezeu”.

Și iarăși au întrebat ei, zicând: „Oare cei de după noi, ce vor face?”. Și a zis el: „Vor face numai pe jumătate din câte am lucrat noi”.

„Dar cei de după dânșii ce vor face?” Și a zis avva: „Neamul acela nu va putea face nimic, *ci le vor veni lor ispita*, și cei ce se vor afla încercați în vremea aceea vor fi mai mari decât noi și decât Părinții noștri”.

Să ascultăm acum ce ne spune Sfântul Chiril, patriarhul Ierusalimului, în *Catehismul* său: „*Ispita* neamului celui de pe urmă a și sosit, mai grozav acum cu apropierea venirii lui Antihrist, încât amenință să-i piardă și pe cei aleși. Și nu-i atât de periculoasă cea care vine de la vrăjmașii lui Dumnezeu, de la atei, de la cei cu grija numai după cele pământești sau de la cei destrăbălați care nu pot ușor să-i vatăme pe creștini, ci pericolul vine de la frații cei mincinoși. *Frații mincinoși sunt dușmanii cei ascunși*, și cu atât mai periculoși, cu cât ei singuri cred că sunt curați”.

„Aceștia predică și ei Ortodoxia, dar oarecum schimbată și prefăcută după placul lumii acesteia și a stăpânitorului acestei lumi. Predica lor e ca o hrană prielnică, dar care a început să se strice și, în loc să hrănească, ea îi otrăvește pe cei ce o mănâncă; ei aduc tulburare în rândurile creștinilor. Aceștia sunt *ispita cea mare a neamului celui de pe urmă*”.

Despre ei a proorocit Domnul că vor fi în veacul cel de apoi: „Mulți vor veni în numele Meu și pe mulți îi vor înșela” (Matei 24, 5-11).

„Vorbesc și frații mincinoși de Sfânta și prea dulce Ortodoxie, de dragoste, de curăție pentru fapta bună, de smerenie și de virtute și ajută obștile creștinești. Cât de greu este pentru ortodocșii cei curați și simpli să înțeleagă pe cine au înaintea lor ! Cât este de ușor să se atragă de ideile lor cele filosofice și să-i creadă.

În aceștia, dacă răscolește cineva adânc, în sufletele acestor oameni vor găsi nu dragostea cea fierbinte petru Dumnezeu, ci închinarea la un idol care se numește «om». De multe ori înșeală, răutatea prefăcându-se în chipul faptei bune, după cum a spus și Sfântul Dorotei: «Nici o răutate și nici unul dintre eresuri, nici însuși diavolul nu poate să înșele pe cineva, decât numai dacă se preface în chipul faptei bune». După cum și Sfântul Apostol Pavel zice că: «Însuși diavolul se închipuie în înger de lumină».

Neghină numește Sfântul Vasile cel Mare pe ereticii care strică învățăturile Domnului și se amestecă cu trupul cel sănătos al Bisericii, ca, fiind neobservați, să facă vătămare”.

Trăim acum aceste grele timpuri profețite, iată, de Sfinții din vechime ! Dar să fim cu băgare de seamă că niciodată nu au intrat ereticii să se amestece cu trupul cel sănătos al Bisericii, prin complicitatea și vina ierarhilor și a preoților care au trădat Adevărul, ca acum, prin blestemata erezie a ecumenismului !

Iar aceasta adunare fără de lege au numit-o „Sfântul și Marele Sinod” din Creta.

„Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte!”